

Så vil jeg ligesom ganske kort gennemgå argumentationen for det.

Før man oprettede kommunale ældreråd, blev det første amtsældreråd jo oprettet i Frederiksborg Amt, og det har sådan set fungeret lige siden og ganske glimrende. Der er en god dialog. Modellen for ældreråd rundt omkring har jo været den, at man opretter udvalg, der spejler de amtslige udvalg og på den måde får en dialog om de ting, som de arbejder med. Man får også sendt det samme materiale hjem osv., og på den måde har man via dialogen fået indflydelse på en stor del af amternes politik. Det synes jeg er ganske glimrende.

Der bliver så spurgt fra flere sider, hvorfor man vil have en lov om det. Det er jo en meget lille ændring, man beder om, nemlig at der kommer til at stå ældreråd/amtsældreråd. Det er jo sådan set den store øvelse rent teknisk, så det kunne vi nok komme over. Jeg bliver så mødt med, at det kunne man da godt lade være ad frivillighedens vej. Så kan man spørge sig selv, om man da ikke synes, det er vigtigt, at det her helt legitime krav også bliver lovfæstet.

Jeg kan forstå, at der har været en del usikkerhed om, hvor det så egentlig hører hjemme. Jeg kan hilse og sige, at sundhedsministeren sagde: Nej, nej, det kan bestemt ikke være mit bord, det må over til socialministeren. Dertil kan man sige, at ældreråd i kommunerne beskæftiger sig da også med teknik, med kultur. Her sidst i Ølstykke, hvor man har udpeget én fra ældrerådet i kommunen til at sidde i et udvalg, der skal tage sig af et nyt kulturhus, så det bliver altså brugt til mange andre ting. Hvis man vil forankre det et sted, synes jeg, det er glimrende at gøre det de steder, hvor man har traditionen for de velfungerende ældreråd, der er i kommunerne.

Det er også vigtigt at sige, at vi ikke taler om sådan et overordnet koordinerende organ, der skal have magt over de eksisterende, kommunale ældreråd. Nej, det koordinerende kommer til udtryk, når man udveksler sine erfaringer med, hvad de andre amtsældreråd har oplevet, hvad de har erfaret, og hvad de har fået indflydelse på, og hvordan man kan indrette sig, og hvordan man kan bruge det på fuldstændig samme måde som ældrerådene. Det har man haft god erfaring med, så det drejer sig alene om koordination i form af erfaringsudveksling og dialog.

Så har vi også talt en hel del om, hvordan vi skal bære os ad med at vælge de her menne-

sker. Hvordan skal de udpeges? Skal vi vælge en anden måde at gøre det på? Skal det være sådan, at de bliver valgt direkte til amtsældrerådene, og er det nu rigtigt at tage dem fra de eksisterende, kommunale ældreråd?

Det er foreslået på den måde for ikke at komme ind i spørgsmålet om foreninger, for ikke at komme yderligere ind i spørgsmål omkring særinteresser og alt det her, som jo meget ofte spænder ben for gode ideer. Det var så tanken, at man kunne udpege dem direkte fra de eksisterende ældreråd, og det har da også fungeret ganske udmærket. Men man kan tale om forskellige måder at gøre det på, forskellige måder at vælge på, hvis det er en af de ting, man er i tvivl om ud over, hvor i alverden man forankrer det. Det vil jo være sådan og specielt i dag, at mange af de ting, vi beskæftiger os med, går på tværs af ressortområderne og specielt det ressort, vi har imellem social og sundhed. Det kan ikke være anderledes.

Men specielt når det drejer sig om amtsældreråd – og det har været nævnt fra flere ordføreres side – vil det givetvis særlig være sundhedsområdet, og det er det da også. Hvem kan ikke erindre debatten om aldersdiskrimination? Hvem kan ikke huske den debat om, at hvis man fik et apoplektisk tilfælde, så viste det sig, at der var kommet en praksis, som var klart aldersdiskriminerende, og hvor man som ældre, dvs. når man var over 60 år, blev kørt på medicinsk afdeling og kunne ligge dér og komme sig lidt, mens man, hvis man var under 60 år, kom på akut intensiv og der virkelig blev taget hånd om en med tanke på at få genoptrænet de evner, som man eventuelt havde tabt ved anfaldet.

Det er der gang på gang blevet sendt brev ud om, men det viser sig, at de der hyrdebrev fra ministre ikke altid har samme virkning som den gode, tætte dialog, der kan komme med de mennesker, der er direkte involverede og her i et amtsældreråd – en ganske glimrende ting.

Det drejer sig lige så vel om trafikplanlægning: Hvordan bærer man sig ad med at komme rundt i sit amt? Hvordan hænger det sammen over kommunegrænser osv.? Er der mulighed for at besøge hospitalerne på de tider, der er? Kan man overhovedet komme til behandling med de transportmidler, der er?

Så det er altså en naturlig følge af det, der er etableret med hensyn til ældreråd i kommunerne.